

deltager en tillidsmand, valgt blandt medlemmerne af den kasse, hvis afgørelse foreligger til prøvelse.

Udvalget har herefter foreslået, dels at det i loven fastslås, at kassernes afgørelser om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret og tilbagebetaling af dagpenge kan indbringes for arbejdsdirektøren — en generel regel herom findes ikke i gældende lov — dels at direktørens afgørelser i sager af denne art skal kunne indbringes for et særligt organ, ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen. Efter udvalgets forslag skal for dette ankenævn tillige kunne indbringes klager over arbejdsdirektørens afgørelser i sager, hvor et arbejdsformidlingskontors afgørelse angående visse spørgsmål om deltidsforsikredes forhold er påklaget til direktøren, jfr. punkt F, nr. 3) og 6) i de foranstående bemærkninger til forslaget afsnit III.

Til udvalgets forslag bemærkes, at nærværende lovforslag forudsætter, at det nuværende arbejdsnævn med dets 2 afdelinger bortfalder, og at der i stedet oprettes et landsarbejdsnævn. Dettets opgaver i forbindelse med arbejdsformidlingen er omtalt i de foranstående bemærkninger til forslaget afsnit I samt i bemærkningerne nedenfor til forslaget § 3. For så vidt angår forsikringen foreslås, at landsarbejdsnævnet på dette felt skal være rådgivende for arbejdsdirektøren, jfr. forslaget § 92.

Med den foreslåede sammensætning af landsarbejdsnævnet vil dette nævn ikke være egnet som ankeorgan, og det findes derfor påkrævet, at der oprettes et særligt ankenævn som af udvalget foreslået.

Det foreslås, at der til dette ankenævn tillige henlægges sager angående klage over arbejdsdirektørens afgørelser om udbetaling af de såkaldte mobilitetsfremmende ydelser efter lovforslagets §§ 14-19.

Udvalget foreslår, at ankenævnet skal bestå af en formand, som opfylder samme kvalifikationskrav, der gælder, for så vidt angår formanden for ulykkesforsikringsrådet og formændene for invalideforsikringsretten og ankenævnet for invalideforsikringsretten, d. v. s. at den pågældende enten skal opfylde betingelserne for at være landsdommer eller have bestået en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk eksamen og derefter have været kgl. udnævnt tjenestemand i mindst 3 år. Herudover skal ankenævnet efter udvalgets forslag bestå af 4 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af Dansk Arbejdsgiverforening, 2 af Landsorganisationen i Danmark.

Kendskab til arbejdsmarkedet vil utvivlsomt være af stor betydning for ankenævnet; men arten af de sager, nævnet efter forslaget vil få forelagt, må dog synes at gøre det rimeligt, at nævnet

sammensættes på et bredere grundlag end af udvalget foreslået.

Det foreslås herefter, at ankenævnet kommer til at bestå af en af kongen udnævnt formand, der skal opfylde de kvalifikationskrav, udvalget foreslår, samt af 4 medlemmer. Af disse udpeges 2 af arbejdsministeren efter forhandling med henholdsvis justitsministeren og socialministeren. Det er tanken hermed at sikre, at nævnet kommer til at omfatte dels en med domstolsbehandling fortrolig jurist, dels en socialpraktiker. Af de 2 øvrige medlemmer udpeges 1 af hver af arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Administrative og finansielle virkninger af lovforslaget.

1. For så vidt angår *afsnit I* (arbejdsformidling), må det påregnes, at forslaget om nedsættelse af arbejdsmarkedsnævnenes antal og om forhøjelse af antal medlemmer af disse nævn ikke vil medføre udgiftsforøgelse. Forslaget om oprettelse af et landsarbejdsnævn samt et arbejdsmarkedspolitisk udvalg vil indebære udgiftsforøgelse, men disse forventes ikke at ville overstige de besparelser, der samtidig må påregnes som følge af ophævelse af arbejdsnævnet, arbejdsmarkedsrådet og beskæftigelsesudvalget.

Forslagets bestemmelser om finansieringen af arbejdsformidlingskontorerne indeholder ingen ændringer i forhold til den nugældende lovgivning for så vidt angår statens udgifter.

2. *Afsnit II* (privat arbejdsanvisning m. v.) indeholder kun forslag om redaktionelle ændringer i forhold til den nugældende lovgivning.

3. For så vidt angår *afsnit III* (arbejdsløshedsforsikring) er det frem for alt forslaget om forhøjelse af dagpengenes maksimum samt om indførelse af deltidsforsikring, der vil medføre forøgelse af statskassens udgifter.

Statskassens udgifter skønnes ikke at ville blive forøget i finansåret 1970-71. De anslåede merudgifter for de følgende finansår fremgår af nedenstående oversigt:

	Finansårene	
	1971-72	1972-73
	Mill. kr.	Mill. kr.
a. Forhøjelse af dagpengens maksimum	10	15
b. Deltidsarbejdendes adgang til forsikringen	0	15-45
c. Selvstændigt erhvervsdrivendes ret til dagpenge efter ½ års medlemskab	0	2-3